

[Kirsten Jacobsen.]

varebil udgør over halvdelen af den samlede formue i selskabet, og så er man fritaget for lovens bestemmelser, fru Winnie Russel. Derfor er hullet der stadig væk.

(Kort bemærkning).

Johan Philipsen (V):

Nu går det for vidt. Der står »ved lovens ikrafttræden«. Hvis jeg var skolemester for fremskridtspartiet, så ville jeg bede om, at man skriver det ti gange, så man forstod det.

Kaj Hansen (DKP):

Det skal nok blive godt, når man kommer ud i befolkningen, når man allerede kan spore en så kolossal uenighed om fortolkningen af de enkelte paragraffer. Det tegner ikke godt for den lov.

Boligministeren siger, at nogle timer før betænkningen skulle afgives, kom de fire partier med fælles forslag, hvorefter man kunne sætte stop for udstykning og salg af ejerlejligheder, men det følte regeringen sig ikke fristet til at gå ind på, fordi man er af den opfattelse, at der måtte være overgangsbestemmelser osv. osv. Jeg synes, ministeren slap temmelig let om ved den udtalelse, som de fire partier har afgivet. Derfor bliver jeg nødt til at citere, hvad der står i betænkningen nederst på side 9:

»Mindretallet vil endelig understrege, at det trods sit absolute ønske om et fuldstændigt stop for udstykning ville have været parat til – hvis socialdemokratiet af en eller anden ubegribelig grund ikke kunne godtage et sådant stop – at forhandle om et mindre vidtgående forslag, f. eks. på grundlag af ovennævnte punkter a)–h) vedrørende de fremtidige regler og a)–d) vedrørende overgangsbestemmelser« osv.

Heraf vil boligministeren se, at det ændringsforslag, som de fire partier har stillet, faktisk ikke var noget ultimatum. Med hensyn til tiden så var der jo rigelig tid. Nu har nogle af partierne forhandlet i seks uger. Jeg tror, vi kunne klare det på nogle timer, hvis der havde været villighed til det fra socialdemokratiets side.

Der tales om, at denne lovgivning er uoverskuelig, og at der er mange huller i den. Det er klart, at disse restriktioner udmøntes i en lang række bestemmelser, som er meget udviklede, og som gøres til genstand for fortolkninger, og sker det ikke her i folketinget, så

sker det i samme øjeblik, loven er vedtaget. Så er der sagførere og ejendomsspekulanter, der nok skal tage fat på en fortolkning af disse paragraffer. Derfor er det alt i alt en meget dårlig udvej, som man har fundet frem til. Selv om man ikke ville gå ind for det stop, som vi har foreslået, så var der en række andre muligheder. Man kunne fritage visse årganges byggeri, eller man kunne f. eks. sige: der må kun udstykkes i de sidste 10 årganges byggeri. Man kunne også vælge et andet årstal. Det ville være enkelt, det ville være klart, det ville være forståeligt, og det ville ikke være til at komme uden om. Man har valgt den allermest udviklede udvej overhovedet.

Fru Winnie Russell siger, at hun føler ikke samvittighedsnag, fordi hun skal revidere den holdning, hun havde for et år siden i forbindelse med ændringen af ejerlejlighedsloven. Det bliver nok ikke sidste gang, fru Winnie Russell skal det. Disse forsikringer om, at nu er det så og så godt, nærer jeg en meget stor skepsis til, det må jeg sige lige ud. Jeg har hørt socialdemokratiske ordførere stå og sige, da det store boligforlig blev gennemført, at der kun ville blive huslejestigninger på 10 pct. Og jeg har hørt, hvorledes man sagde, da denne ejerlejlighedslov blev vedtaget, at der ikke ville blive den store, vilde spekulation. Kendsgerningerne dementerer faktisk de fromme ord, der gang på gang er fremsat om de boligpolitiske forslag her i folketinget. Derfor har jeg og mange med mig en ganske sund og naturlig skepsis over for en lang række af de bestemmelser, som indeholdes i dette lovforslag.

Jeg skal da ærligt indrømme, at det er ændringsforslag, som jeg ikke kan overskue virkningen af. Det er der formodentlig mange herinde der heller ikke kan. De fleste af dem vil nok stemme på dem alligevel. Men det kan faktisk være betænkeligt, at man kommer i en sådan situation. Der er faktisk mulighed for mellem anden og tredje behandling at tage hele spørgsmålet op igen. Skulle man ikke finde frem til en mere forenklet måde? Jeg husker – og det er da med glæde – da jeg en af de første gange hørte den nuværende boligminister, at han sagde: vores boliglovgivning er alt for udviklet, den er alt for besværlig, den skal vi have forenklet. Man kan ikke just sige, at det, der måske kommer ud af det her, vil være en forenkling, tværtimod. Det, der kommer ud af det, er, at vi graver os længere og længere